

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.,
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăre Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploesti

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1898 v. încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima luni, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	14 fl. — cr.
Abonamentul semestral	7 fl. — cr.
Abonamentul triunar	3 fl. — cr.
Abonamentul lunar costă	1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea

O nelegiuire
în numele legiei.

(c.) Un cugetător profund a asê-
mănat legile cu rociul de păianger: mu-
ștele cele mari trec prin el fără multă
osteneală, numai cele mici rămân prinse
și încurcate.

Și e o asemănare foarte potrivită.
Cei dela putere le aduc, le stra-
formă și le șterg earăși după draga lor
voe, ear' ceialalți n'au decât să asculte
și să tacă. Cei dela putere făuresc le-
gile propunându-le tuturor drept normă
de lucrare. Și lumea ascultă, căci lumea
e obicinuită a crede, că legile se aduc
pentru fericirea popoarelor, că în fața
legiei toți se pleacă cu reverință ca în
fața unei autorități.

Și cu toate aceste am avut triste
ocasiuni de a ne convinge, că legile
țerei de multe-ori nu a popoarelor fericire

o promovează, că nu toți oamenii se pleacă
cu reverință înaintea legiei, și legea în-
sași a ajuns azi un paravan în dosul
cărei multe ticăloșii se ascund.

Cine se mai creadă în sfințenia
legiei, când cei dela putere o nesocotesc
și o desconsideră, privindu-o drept
mijloc de a-și ajunge scopurile egoistice.

Legea la noi nu mai e un factor
al propășirii al bunei ordini și o garanță
a fericirii conlocuitorilor — după-cum
ar trebui să fie; legile țerei noastre nu
mai au constanță, care ar trebui să o
aibă; legile noastre nu mai au supuși
ascultători, ci ele însele sunt supuse cu-
rentului utopic de a maghiarisa cerul
și pământul și toate câte sunt...

Căci orb să fie și trebuie să vezi, că
dacă binele particular al unei fracțiuni
e prepus binelui obștească al locuitorilor,
dacă sub scutul legiei se trage apa de pe
moara onora pentru-ca alții să trăiască
în deplin belșug — astfel de legi nu pot
fi garanță pentru fericirea țerei.

Dovadă casul cel mai proaspăt: *vol-
nicia* judeului cercual din *Lipova*.

Abstrăgând dela deservirita com-
plesanță cu care dl jude în deplină con-
știință a superiorității impune subalter-
nilor — mai toți nemaghiari — a nu
vorbi între sine — decât ungurește, re-
scriptul conține de verbo ad verbum ur-
matoarele: »Cererile și predările parti-
delor, dacă acelea nu sunt făcute în
limba maghiară, se fie respinse».

Aceste le ordonează dl Bene în ca-
litate de jude cercual.

Însă...

Noi ne aducem aminte, că era odată
o lege și legea aceea era sancționată de
Monarch, promulgată în modul obicinuit,
publicată în colecția de legi a țerei... E
vorbă de articolul de lege 44 din 1868:
»Despre egala îndreptățire a naționa-
lităților».

Ne permitem a cita un fragment
din §. 8:

»În casurile de sub §. 7, judecăto-
rul resoalvă plângerea ori rugarea în
limba în care ea a fost comuni-
cată; ascultarea respectivului, asculta-
rea martoriilor, constatarea judecătorească
și alte acțiuni judecătorești atât în che-
stiunile procesuale, cât și în procedura
penală — judecătorul le face în
limba partidei care a pornit pro-
cesul, respective în limba per-
soanelor ascultate.

Ei bine, legea țerei admite și recu-
noaște limba partidelor, — ear' dl Bene
o respinge. Și cine e ael domn Bene?
Jude de cerc, administratorul justiției,
prin urmare chemat paznic al legilor.

Și de unde își ia dl jude cercual
aerul de a se pune peste legile existente
ale țerei.

De unde?!

Aici e durerosul *punctum saliens*,
care aruncă umbră asupra întregului
sistem nenorocit din nenorocita noastră
țeară. Slujbașul oblaudirei bine știa, că
încălcarea legiei e greșală, dar' când
această încălcare înseamnă totodată o
palmă la adresa naționalităților, poate
fi trecută cu vederea.

Trecută cu vederea? Nu, aprobată,
aplaudată — *remunerați*! Sânt multe,
multe ticăloșii de aceste la noi, sânt
multe ticăloșii aprobate și remunerate,
începând dela gendarmul avansat pen-
tru împuscarea țăranilor nevinovați până
la acei dignitari înalți, cari n'au alt
titlu de a ședea atât de sus, decât că
s'au lăpădat de neamul care i-a crescut.

Dl Bene poate ave frumoasă pros-
pecte. Știm, că șirele noastre îi vor
urgita înaintarea, pe care de altcum
sântem cu mult mai mândri ca să i-o
invidiam.

Dl Bene să meargă înainte și în
urma lui păsească toate lăpădăturile
neamului, toți aspiranții de mărire, toți
cei orbiți de strălucirea arginților lui
Iuda... păsească înainte cu fiască în-
credere, guvernul îi primește pe toți cu
brațele și cu punga deschisă.

Dar' unde va duce feara acest
sistem nefast care nu numai tolerează
nelegiuirile, ci le remunerează?

Că e o nelegiuire ordinul judecă-
torului Bene este evident. Căci încalcă
dispozițiile categorice ale legiei despre
naționalități.

A recunoscut-o și un ziar maghiar,
»Alkotmány».

În numărul de Vineri, 7 Octombrie
acest organ zicea într' altele:

Domnul Bene este șeful judecăto-
riei cercuale din Lipova. După sta-
tistica oficială din 1895 numărul po-
porațiunei, după limbi, e următorul
în acest cerc:

Comune curat maghiare: nici una; co-
mune maghiare-germane: una (Ujfalu cu 603
locuitori); comune germane-maghiare (unde po-
porația maghiară e în minoritate) sânt două:
Altringen cu 228 și Remetea-germană cu 661,
la oaltă 889 locuitori; comune române-maghiare
(unde Maghiarii sânt în minoritate) una: Chi-
chiș cu 802 locuitori; comune române-germane-
maghiare (Ungurii earăși în minoritate) numai
una: Lipova cu 700 locuitori; comune curat
germane 5: Hidegkuti 3091, Traunau 1244, Char-
lottenburg 291, Maslak 1582 și Ujfalu 1252, la
oaltă 1440 locuitori; comune germane-române
(Românii în minoritate) 3: Zabranu 142, Bogda-
Rigos 424 și Buchberg 278, la oaltă 1045 locu-
tori; comune curat române 14: Chesinț 1866,
Chizdia 1604, Cuvești 1368, Comeat 413, Dorgos
676, Belotinț 1265, Husușu 1482, Chelmae 1250,
Șistaroveț 1193, Laleșinț 615, Mes-Dorgos 121,
Petirs 341, Săcaș 699, Vizma 607 — la oaltă
13.530 locuitori; comune române-germane, 1:
Alios cu 1932.

morile ce se întorceau cu cheia și car-
faceau tic! tac! și din cari morarul își
scotea capul clătându-l, — staulele
pline de vaci pătate cu negru și cu
coarne adevărate.

Pulcinel ar fi fost mulțumit să se uite
cu amândouă fețele, ca să se bucure în-
doit de toate aceste frumseți, mai cu
seamă de o gingașă păstoriță de lemn,
cu rochița rotundă, cu pălăria rotundă,
cu capul rotund, cu ochii rotunzi; dar'
era atârnat de părete și nu se putea
mișca.

Într'o zi veni un domn cu o feteiță,
care, îndată-ce văzu pe Pulcinel, numai
decât vru să-l aibă.

Meșterul îl luă de pe părete, ear'
feteița începă îndată să tragă de sfori cu
putere grozavă, așa că bietul Pulcinel
nu mai vedea și nu mai auzia nimic,
căci făcea săriturile cele mai nebanatice,
dar' cu fața de tot serioasă, ca-și-când
ar fi fost vorba despre vre-o afacere
de stat.

Copilița nu-l mai lăsă din mâni, și
așa Pulcinel părăsi raiul copilăriei sale
și plecă în lumea mare. De almintrelea,
el era mândru de această schimbare.

III.

Acasă la feteiță Pulcinel întâlni o
numeroasă societate, care-l cam puse pe
gânduri.

Erau doamne frumoase cu rochii
de mătăci și cu păr lung, crășori cari
mergeau singuri, maimuțe cari cântau,

Din această statistică se poate
vede — continuă foaia ungurească —
că poporațiunea din cercul Li-
pova este în corârșitoare majo-
ritate română. În astfel de im-
prejurări de limbă a dat judele cer-
cual Bene ordinul seu *neînțeleș, ușu-
ratic și fără cugetare*. Ce vrea el
cu aceasta? — Ordinul lui va produce
nemulțumire între Germanii cu bune
sentimente maghiare, care de dragul
domnului Bene nu pot învăța limba
maghiară. Copiii lor învață un-
gurește, ei însă sânt prea bătrâni pen-
tru aceasta. Ordinul va mări ne-
mulțumirea între Români...

Este clar — dar' e de remarcă
că singur acest ziar a cutezat a-și ri-
dica vocea în contra nelegiuriei. Cele-
lalte ziare o retac, sau — o laudă.

Alkotmány roagă pe ministerul
de justiție să nimicească ordinul rene-
gatului Bene. Să vedem ce va face.
Dar' se nu așteptăm bunăvoința lui, ci
să-l provocăm a-și face datoria.

Advocații români, cărora li-se va
fi comunicat actul, să iee cauza în mâna
lor și să ceară reparație.

Ministrul să fie provocat a se de-
clara. Să vedem are încă valoare legea
sancționată? Sau numai legea neserisă
a maghiarisării mai are putere?

Sibiu, 10 Octombrie n.

Nu vrea să se sfîrșească —
chestiunea atât de mult discutată a
șeoalelor din Brașov. Deși, în ce ne
privește pe noi, adică chestiunea »fal-
sului», e pe deplin lămurită, — totuși
vedem cu surprindere, că unii dela noi
țin cu de-adinsul să o mai încurce. Toc-
mai aceia, cărora mai mult le incumbă
datoria să zică *mea culpa*, tocmai ei
caută să afle noi și noi *culpabili*, —
și astfel tot mai mult se înfundă.

Sânt amicii dela »Tribuna Popo-
rului». În articolul nostru »Conclu-
siuni» am arătat rezultatele discuți-
nei asupra »falsului». Aceasta ne pri-
vește în mod special pe noi, pentru-că
numai la noi s'a ridicat acusa de »fa-
bricant de acte false». Rezultatele dis-
cuțiunei aduc într'o înfundătură inevi-
tabilă pe cei dela »Tribuna Poporului»
și toate svirecolirile de a scăpa din ea
ii duc la nouă și nouă încurcături.

În articolul nostru le-am lăsat o
ușică de scăpare acestor domni, pe care
folosindu-o ar fi putut eși mai ușor din
încurcatură. Ei însă — și special re-
dactorul responsabil, care s'a reîntors
la postul seu — neînvițând nimic din
propria pățanie — reeditează de nou
aceleași neadevăruri și debitează ace-

leași suspiciuni grave, pe cari odată
le-au renegat.

Pe pagina primă scriu »Sfîrșit»,
pe 1/2 coloană, ear' pe a doua pagină
redau d'a capo pe 3 coloane aceeași
serie de neadevăruri, delașiuni și sus-
piciuni grave, cari fatal îi vor în-
funda de nou. Ei bine, așa nu s'a
sfîrșit, și nu se va pute sfîrși curând.

Nime dela noi n'a vorbit de tra-
dare, și totuși domniile lor se fac
apărători nechemafi, în așa modru, că
voind să scape pe unul, învinovătesc
pe alți trei.

Ei cred mai curând oficioaselor
maghiare, cari s'a văzut cum des
minfesc, decât actelor oficiale ro-
mânești, și organului oficios al metro-
poliei române, pe care însiși l-au nu-
mit »cel mai autorisat în chesti-
une», și pe care însiși l-au provocat
să se pronunțe.

»Tel. Rom.» în nrul de Sâmbătă
le și răspunde cu o energie rară și
timbrându-i cu epitețe pe cari nu știm
cum le vor pute purta în fața lumii.

Astfel firește că nu s'a sfîrșit —
și vom trebui să mai revenim și noi.

Pentru Bucovineni. Am dat
cu bucurie știre despre noua acțiune a
harnicului deputat român Dr. Popo-
vici, dezvoltată în favorul fraților din
Bucovina. Eată textul propunerilor
făcute:

I. Considerând, că măsurile luate
pentru dobândirea unei corăspunzătoare
cultivări a elevilor dela pedagogiul de
învățători și învățătoare în Cernăuți în
folosirea limbii de propunere ro-
mână, nu sînt de ajuns, spre a se face
ca acei elevi să știe cum se cade amîn-
ta limbă a țerei, subsemnații fac pro-
punerea:

Înaltă cameră să decidă: »Guver-
nul ces. reg. e cu urgență provocat de a
înființa la pedagogiul c. r. de învê-
țători și învățătoare în Cernăuți clase
paralele cu limba de propunere ro-
mână».

II. Subsemnații fac propunerea:
Înaltă cameră să decidă:
»Guvernul ces. reg. e cu urgență
provocat, de a avea o normă pentru
arondarea moșilor fondului religiosar
greco-oriental din Bucovina, care cu
considerațiune la lipsa de pământ, ce
se resimte în sinul țărâșimei bucovi-
nene, să țină seamă în mod eficace
de interesele populațiunei țărâșenești.

III. În interesul unei administra-
țiuni justifiare grabnice și echitabile
în Bucovina și în considerarea rapo-
rurilor economice și etnice particulare
ale țerei, subsemnații în legătură cu

căzută jos în genunchi; dar' îndeșert! fru-
moasa arătare, după-ce rise și mai mult
se făcu nevăzută.

IV.

Abia uitase această groaznică în-
tâmplare, când eată că se ivi alta și mai
grea. Găsit jos pe scânduri, el fu atârnat
de brațul unui candelabru. Când soarele
pătrunse în casă, Pulcinel zări pe pă-
rete ceva ce nu mai văzuse încă: um-
bra sa! Mai întâiu își închipui că este
cineva care vrea să-l supere; dar' vă-
zând că ael cineva nu se mișcă de loc,
Pulcinel începă să-l amenințe cu mână;
necunoscutul făcu și el tot așa. Pulcinel
ridică piciorul ca să-l lovească; celalalt
făcu și el tot așa. Sări în sus ca să se
arunce asupra lui; întocmai așa făcu și
celalalt. Și celalalt îi semăna atât de
mult la față, dar' era așa de fără trup,
așa de neînțeleș! Atunci Pulcinel se
simți cuprins de o mare spaimă.

Păți și el ca mulți oameni: i-a fost
frică de tainicul necunoscut. Din această
pricină el simți slăbiciune prin toate
sforicelele, toate vâpsellele i-se îngălbe-
niră și căză într'un adânc leșin, din
care numai mica copilăță l-a putut
scotea, după-ce l-a mângâiat timp în-
delungat.

Îl sărutase de altfel atât de mult,
încât vâpsellele lui cele frumoase suferise
grozav. Dar' nu-i mai păsă lui de ni-
mice, de când fața cea strălucitoare se în-
torsese rîzînd dela el.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Domnul Pulcinel.

Poveste

de

Carmen Sylva.

I.

A fost odată ca nici-odată; dacă
n'ar fi nu s'ar povesti.

Pe când se potcovea purecele cu
99 oca de fer, de da cu spinarea de cer
și tot rămănea călcăiul gol, pe atunci s'a
născut Pulcinel.

Când Pulcinel se pregătea să vină
în lume, se auzi o strașnică trăsătură
în pădurea din deal, unde meșterul îl
croia dintr'un brad, cu unelte cari ve-
niau singure singurele, de i-se puneau
în mână. Lucrul mergea repede, frumos
și bine, însă meșterul, nu știu pentru-ce,
fi trecu prin minte că un grozav Pul-
cinel are să ese din mâinile sale.

Când însă noul născut se văzu
isprăvit, el nu fu de fel mulțumit cu
făptura sa, și, strimbându-se urit de
tot, zise:

— Dar' sânt al dracului de lat!

— Prostule! îi zise meșterul, n'ai
tu oare două laturi, două fețe și două
părechi de ochi, ca să privești în lume!
Nu-ți-e destul atât? Ce mai vrei?

hotărârile luate în privința aceasta în multe sesiuni ale dietei bucovinene și năsuințele ce le-au manifestat în această direcțiune deputații bucovineni în această cameră, fac propunerea: Înalta cameră să decidă:

» Guvernul ces. reg. este cu urgență provocat de a înființa pentru ducatul Bucovinei o proprie curte de apel cu sediul în Cernăuți.

Viena, 3 Octombrie 1898.

Propunerile sunt semnate de toți deputații români și alți membri ai dreptei.

Cronică politică.

Ultimul în chestia Cretei.

Ultimul adresat Sultanului de către cele patru puteri în chestia Cretei conține următoarele puncte:

1. Toate trupele turcești regulate și irregulare se depărtează din insulă. 2. Insula să fie ocupată provisor de trupe internaționale. 3. Se să delătureze toți ampoliații turcești, civili și militari și să fie înlocuiți cu ampoliați europeni, denumiți de puteri. 4. Puterile garantează siguranța personală și a averii musulmanilor din Creta și-i iau obligamentul a-i apăra contra atacurilor creștinilor. 5. Mohamedanilor cari voesc să emigreze le fac diferite favoruri. 6. Să se înstăue un guvern autonom, sub protecția puterilor. 7. În fine să fie denumit de guvernator al Cretei prințul George, sub suveranitatea Sultanului.

Dacă toate aceste dispoziții se vor valida, se va realiza mult amintita pacificare a Cretei și insula va apuca pe calea progresului, ear' Europa va avea de rezolvat cu o chestie mai puțin.

O știre mai nouă din Canea anunță, că guvernatorul Cretei, beilul Ismael a făcut cunoscut Turcilor, că Sultanul în chestia evacuării insulei a cedat pretențiunii puterilor și a decis rechemarea trupelor turcești.

Puterile europene își sporesc contingentul oastei și vapoarelor aflătoare la Creta.

Călătoria împăratului Wilhelm.

Împăratul Wilhelm a declarat că absta de la vizitarea Egiptului și astfel timpul călătoriei se reduce cu trei săptămâni. Pe sfârșitul lui Noemvrie împăratul va fi reîntors în Germania. El își ține de datorință să deschidă în persoană sesiunea reichstagului.

Toate ziarele germane se ocupă cu călătoria împăratului și accentuează însemnătatea vizitei din Constantinopol. Ele speră că împăratului îi va succeda a îndupleca pe Sultanul să urmărească o politică mai înțeleaptă și mai sănătoasă ca cea urmărită până aci.

Spania și Statele-Unite.

Ziarul *Journal des Débats* e informat, că Statele-Unite pretind să le treacă în posesiune Manilla și întreagă insula Luzon. Față de această pretențiune reprezentanții Spaniei au declarat, că trebuie să aștepte nouă instrucțiuni din Madrid.

V.

O nouă spaimă cuprinse pe Pulcinel după câteva zile. Spaima a fost așa de îngrozitoare, încât toate sforicelele lui, de altfel îndestul de subrede, slăbiră într'atât, încât nu mai putură pune de loc în mișcare picioarele și brațele lui.

Eată cum s'a întâmplat lucrul: Fetița dobândise un frate. Îi trebuia deci și ei un copilăș înfășat, ca să facă și ea ca mamă-sa.

Și în adevăr se găsi un copil de lemn, pus într'un leagăn minunat, zugrăvit cu roșu și cu albastru.

— Pulcinel! strigă fetița; vezi tu, Pulcinel, avem și noi amândoi un copil!

Dar' după durerea cea mare și după întristarea cea amară și după spaima grozavă prin care trecuse, bietul Pulcinel se simțea atât de slab, încât nici bucuria nu o mai putea suferi. El puse mâna pe copilul din leagăn și jură să-l ocrotească.

Când însă fetița se încercă să-l facă să sară de bucurie, sfoara se rupse în mâni; ear' bietul Pulcinel rămase încremenit și fără simțiri, ca o peatră, ca și-când ar fi fost mort.

Cum mai plânse biata fetiță, cu lacrimi ferbinți! câtă amară întristare! — »Dar' dragă Pulcinel! vream să-ți fac o bucurie!

Ei! ca să gustе cineva bucuria, mai trebuie și putere, și putere nu mai era. Căutând însă părinții împăcări și mângâieră pe fetiță încredințându-o, că

Presidentul Mac-Kinley a spus unui corresponsent de ziare, că nouele posesii, câștigate dela Spania, vor sta la început sub supraveghere militară, ear' mai târziu vor fi subordonate ministerului de interne. Guvernul are să urmărească o politică conciliantă și binevoitoare.

Răscoala Indianilor.

În timpul mai nou rar s'au întemplat răscoale de ale Indianilor din America. Generația mai nouă le știe mai mult din cărți.

Acum se vestește din America, că seminția *Chippera*, din statul *Minuesota*, s'a răscolat și a atacat un detașament de soldați, ucizându-i.

Statul *Minuesota* a fost încorporat numai la 1849 la Uniune (al 32-lea stat). El are un mare teritoriu de vre-o 800.000 de loc., dintre cari la 6000 sunt Indiani. Deși numărul lor e mic, sunt periculoși pentru liniștea teritoriului pe care ei, de oare-ce ei au tot trailulvechiu, sunt sâlbatici și rășboinici și dușmani ai albilor.

Causa răscoalei este, că guvernul Uniunii a arestat pe doi șefi ai lor pentru excese. Se crede că răscoala va fi sugrumată în curând.

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

II.

Libertatea cugetărei și a discuțiunii. (Urmare).

Despre al doilea mai mare orator din anticitate, ni-se spune că totdeauna studia motivele contrarului sau cu aceeași, dacă nu cu mai mare rivnă, ca pe ale sale proprii. Ceea-ce a întrebunțat *Cicero* ca mijloc pentru succesul *forensic*, e imitat de toți aceia, cari examinează obiectul pentru a-i cunoaște adevărul. Cel-ce cunoaște chestiunea numai din partea s'a proprie, cunoaște foarte puțin din ea. Motivele sale pot fi bune, și se poate că nimeni nu 'i-le poate răsturna. Dar' dacă nici el nu e în stare să combată motivele părții contrare, pentru-că nici nu le cunoaște, — n'are nici un motiv să prefere vre-una din păreri. Rațional ar fi ca el să aștepte cu judecata sa; ear' de nu se mulțumește cu aceasta, e semnul că sau e condus de o autoritate, sau că înclină, — cum de regulă se întâmplă în lume, spre partea pentru care are mai mare afecțiune.

Nici atât nu e destul, că motivele contrarului le învățăm dela dascălilor proprii și le primim așa cum ni-le înșiră acesta lângă motivele celelalte, contrare lor. Nu e aceasta calea cea adevărată pentru a aprecia motivele și pentru a le aduce în corectă legătură cu spiritul propriu.

Trebuie să le auzim dela oameni cari de fapt cred în ele, le apără serios și merg până la extrem pentru ele!

Trebuie să învățăm a le cunoaște în forma lor cea mai plausibilă și cea mai convingătoare. Trebuie să simțim întreaga gravitate pe care are să o combată și învingă veritatea unei chestiuni, căci altcum nu vom posedea în realitate nici-odată partea aceea a adevărului, care înfruntă și învinge greutățile.

Nouăzeci-și-nouă din o sută de așa numiți învățați se află în poziția aceasta; chiar și de aceia, cari pot să înșire în mod fluent motivele ideilor lor. Conclusia lor finală poate fi adevărată; dar' din ceea-ce știu ei despre ea, se poate conchide și la aceea, că e falsă. Nu s'au pus nici-odată în poziția spirituală a contrarului, pentru a lua în considerare ce ar pute obiectiona contrarul. Prin urmare, le lipsește, în sensul strict al cuvântului, cunoștința doctrinei pe care o profesază. Nu cunosc celelalte părți pe care le susțin și le justifică ceilalți, adecă: precumpnirea cum unele fapte cari la aparență se contrazic, pot fi unite sau cum din două motive, la aparență egal de puternice, unul merită preferință în fața celui alt. Partea covârșitoare a adevărului, docisivă pentru judecata oricărui inteligențe, pe deplin în curent cu chestiunea, — le este lor cu totul străină. În realitate nici nu e cunoscută decât de aceia, cari au observat în mod egal și imparțial ambele părți și 'și-au dat silință să vadă motivele, și aici și acolo, în deplină lumină.

Regula aceasta e de esențială pentru ori-ce înțelegere adevărată a afeurilor morale și omenești, că e neîncurjurat de lipsă, ca acolo, unde un important adevăr n'are contrari, să ni-i imaginăm în spiritul nostru și să-i proveдем cu probele cele mai puternice pe cari ar pute să le producă cel mai iscusit »advocat al diavolului«.

Pentru a slăbi puterea acestei obiecții, un inamic al discuțiunii libere, ar pute să replie, că omenirea în general n'are trebuință să știe și să înțeleagă tot ce filosofii și teologii au înșirat pentru sau contra ideilor lor. Că omul de când n'are trebuință să știe expune toate afirmările și conclusiunile false ale contrarului profund. Că e suficient dacă totdeauna unul e capabil să dea răspunsul așa, ca nimic să nu rămână necombătut din ceea-ce ar pute seduce pe cei laici. Că spiritele modeste, după-ce li-s'au clarificat motivele evidente ale adevărului, au să se încreadă în celelalte autorități, conștii fiind că ele nu posedă nici știința nici capacitatea ca să delăture greutățile ce se nasc, ci le rămâne asigurarea, că așa cum s'au născut și se nasc, toate au fost combătute și vor fi combătute.

Dacă vederile acestea asupra lucrului se admit chiar până la extrem, ceea-ce e reclamat din partea acelor, cari se mulțumesc mai ușor cu suma recunoașterilor adevărului prin care ajung la credință, — cu aceasta nu s'a slăbit nici-decum argumentul pentru libertatea cuvântului. Căci chiar și teoria aceasta recunoaște că omul trebuie să aibă o asigurare prudentă, că toate obiectele vor fi combătute în mod satisfăcător. Dar' cum să fie combătute, când ceea-ce reclamă un răspuns nici

n'a fost pronunțat? Sau cum poate fi răspunsul satisfăcător, când contrariilor nu li-se dă ocaziune să demonstreze că, răspunsul nu e satisfăcător?

(Va urma).

Din Bănat.

Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr-or. din diecesa Caransebeșului la Vêrșet.

— Raport special. —

Vêrșet, 3 Octombrie n.

Reuniunea învățătorilor români dela școalele gr-or. din diecesa Caransebeșului 'și-a ales est timp, ca loc pentru adunarea generală orașul Vêrșet. Adunarea s'a ținut în zilele de 2 și 3 Octombrie. Mulți au făcut observarea, că orașul Vêrșet, care abia are 15—20 familii românești, nu a fost potrivit pentru adunarea generală a celei mai puternice corporațiuni învățătoresci din diecesă. Cu toate-că orașul Vêrșet nu e românesc, dar' e cu atât mai românesc jurul, care e locuit aproape numai de Români. Ori-care ar fi considerațiile, cari au contribuit, ca învățătorii români să se întrunească în acest oraș, dar' putem să spunem, că adunarea, cu toate cobirile de mai nainte, a fost foarte bine cercetată și a reușit pe deplin.

Sosirea.

Toate trenurile, care au sosit Sâmbătă seara și Duminică dimineața dela Biserica-albă, Oravița, Panciova, Beicherec, Timișoara, Lugoj, erau pline de învățători români. La gara Vêrșet se auzia numai graiul românesc. Învățătorii aici au fost așteptați și salutați din partea unui comitet de primire, constituit în mare parte din puținii tineri români din Vêrșet. În toate hotelurile erau înțarțirai învățători români sosiți din întreagă diecesa Caransebeșului.

Seara de cunoștință.

Seara la orele 8 s'au întrunit la seara de cunoștință în sala cea mare dela hotelul Baross, care era rezervată de astă-dată numai pentru Români. Învățătorii veseli își revedeau colegii, cu cari nu avuseră prilej a se întruni dela adunarea din anul trecut. Afară de învățători erau de față și un însemnat număr de inteligenți români atât din Vêrșet, cât și din alte părți, cari țin totdeauna să nu lipească dela întrunirile cu menirea de a propaga cultura românească. Între acești din urmă însemn pe domniul *Cortolan Brediceanu* și *Ilie Trăilă*, persoane foarte stimate de corpul învățătoresc. La această seară de cunoștință nu am prea remarcat obicinuitele salutări românești. Abia la urmă s'a ținut un cuvânt de mulțumire Vêrșenilor pentru buna primire. Musica, care cânta numai mândre cântece românești de prin Bănat, se înțelege, că n'a putut să lipească.

ȘEDINȚA I.

Prima ședință s'a început Duminică dimineața, la orele 9. Locul de adunare a fost în redouta dela hotel *Glickmann*. Sala era înțesată de învățători, preoți și alți inteligenți. Băncile prime erau ocupate de o frumoasă cunună de dame, între care erau și învățătoare române din diecesă.

Președintele adunării dl *Ioan Mică*, vicepresidentul Reuniunii, salută adunarea prin un însuflețit cuvânt, în care arată însemnătatea Reuniunilor învățătoresci pentru înaintarea și cultivarea pedagogilor noștri.

VIII.

Pe când dormia, el avu un vis foarte frumos. Se văzu earăși în raiul copilăriei sale, cu oițele, cu copaci, cu corabia lui Noe și cu moara. Uitase luna, doamnele îmbrăcate cu mățase, mieluşii cari strigau bee! umbra cea înspăimântătoare și păpușa cea cu încheieturi multe — uitase până și durerea ce-i pricinuisse fetița, — toate erau uitate! Îi veni earăși în minte visul fericit al copilăriei lui, și acest vis 'i-se părea cu mult mai adevărat decât realitatea și mai frumos decât întreaga lui viață amară.

Credea că este un Pulcinel prea fericit și nici nu simți că copilăia, scoborând scara și sărind cu o nouă păpușă cu încheieturi în brațe, îl călca fără de voce și fără să-l fi văzut. De această amărăciune a fost ferit, pentru că fusese totdeauna un Pulcinel foarte cu minte, făcându-și cu plăcere îndatoriri.

Dar' fetița se întoarse numai decât înapoi și găsi pe bietul Pulcinel strivit. Neștiind că chiar ea singură îl adusese în această stare, ea învinovăți pe toți și pe toate plângând, și încep să-l iubească earăși ca mai nainte. Voia cu ori-ce preț să-l tămăduiască; îl puse deci în cel mai moale pat al uneia din frumoasele doamne de mățase, zicând că aci trebuia să se vindece; căci nimeni în lume nu-i făcuse atâta bucurie ca scumpul ei Pulcinel.

Ah! dar' el s'ermanul zăcea strivit; nimeni nu-l mai putea da înapoi viața; nici lacrimile, nici dorul, nici laudele,

Au urmat cetirea raportului general al comitetului despre activitatea Reuniunii în decursul anului școl. 1897/8, raportul casarului, al bibliotecarului și alegerea comisiunilor pentru censurarea acestor rapoarturi, precum și pentru înscrierea de membri noi și încassarea taxelor.

Cel mai interesant obiect a fost cetirea studiului dlui *Ilie Trăilă*: *Chestiuni ortografice*. Acest valoros studiu, care merită a fi apretiat din partea linguiștilor noștri, a fost publicat de autorul și în »Transilvania«, organul »Astrei«.

Vederile dlui *Trăilă* sunt originale și totodată foarte radicale în ceea-ce privește ortografia limbii noastre.

În această ședință s'au cetit și mai multe telegrame de salutare la adresa adunării.

ȘEDINȚA II.

Proxima ședință s'a anunțat pe ora 3 d. a. Cu toate-că presidentul făcuse apel la punctuositatea învățătorilor, care ar trebui să fie luată drept pildă, ședința s'a putut începe numai câtră orele 4.

Conform programului s'a dat cetire prin referentul *Mică* raportului asupra cărței de cetire pentru elevii clasei I. de *Iosif Moldovan* și conștii, învățători în Arad. Referentul face și o paralelă între abecedarele apărute până acum la noi. La sfârșit ajunge la concluzia, că deși abecedarul din chestiune nu e perfect, dar' e cel mai bun din cele de până acum. În paralela referentului ar fi fost de dorit, să fie cu atențiune la starea acestei teme de importanță pedagogică și în România. Sau doară învățătorii noștri nu urmăresc progresele ce le realizează frații noștri? De altfel, după-cum suntem convinși, școalele primare din România sunt foarte bune. Referentul propune, ca abecedarul de *I. Moldovan* să fie admis ca carte didactică în diecesă. Chestia s'a discutat pe lung, deși nu în merit, căci se derivase dela obiect și s'a făcut vorbă de faterinitatea raportului, care nu avea absolut nimic cu meritul chestiei de pe tapet.

Din această discuție am observat, că Reuniunii sau fi lipește un regulament de desbateri în adunările generale, sau avându-l, nu-l observă. Pe urmă la președinte nu am remarcat spirit îndeajuns, de a urmări adevăratul fir al discuției și la cas dacă oratorii se abat dela chestiune, să-i îndrume la adevăratul obiect. Fiind toate acestea, discuțiile din adunări ar sta la un nivel cu mult mai înalt.

Concluzul a fost, că chestia a fost remisă din nou la comitet spre studiere.

S'a mai cetit cu aceeași soarte și raportul comitetului prin referentul *Romul Anușă* asupra temei: »Între cărțile didactice admise să se constate, care sunt cele mai bune pentru școalele populare din diecesă«.

Din fundatiunea pentru premiarea cărților didactice »Sofia și Stefan Antonescu« s'a excris un premiu pentru o gramatică, dar' nu s'a prezentat nici un concurent. Acum s'a decis să se exerie același concurs din nou. Totodată la propunerea dlui *Dr. P. Ionescu* s'a primit, să se elaboreze un proiect de ortografie, care să fie impus ca obligator pentru toate școalele din diecesă.

S'au cetit ear' câteva telegrame, între cari și a episcopului *Popea*, care a fost primită cu aclamații.

S'a cetit încă disertația »Istoria și importanța ei«, de învăț. *G. Joandrea*.

Ziua a doua.

Luni deasemenea s'au ținut 2 ședințe. Înainte de amezai s'a discutat asupra studiului dlui *Trăilă*, s'au cetit

omul în casa căruia se născuse Pulcinel, era un mare doctor, care îndată îl va vindeca.

IV.

Ca om pățit, care a văzut lumea, Pulcinel se întoarse în patria copilăriei lui. Dar' acolo nimenea nu 'l-a mai cunoscut, nici chiar meșterul care-l făcuse.

Era așa de schimbat! El privia de sus cu amândouă fețele lui cu mândrie la oiile, la pășorițele, la satele, între cari își petrecuse întâia vreme a vieții!

Nimic nu-i mai era pe plac, după-ce văzuse doamnele cele frumoase, caii cei adevărați și oiile cari strigau bee! bee! cand le dai capul în jos. Toate 'i-se păreau aci sărăcie, după cele-ce văzuse în lumea cea mare din care se întorsese!

În această stare sufletească el a fost dres, spălat, văpsit din nou și întărit cu alte sforicele, pentru-că fetița nu voia un alt Pulcinel nou și venia în fiecare zi ca să afle cum îi mai mergea cu sănătatea.

În sfârșit Pulcinel se întărise și era în stare tot așa de bună și de minunată ca înainte. El gândia cu bucurie cum are să întoarcă spatele vechii sale patrii, când o ultimă lovitură, și mai amară decât toate celelalte, îl isbi fără de veste.

O nemărginită umilintă! Cum era el acățat de părete, văzî deodată o păpușă cu foarte multe încheieturi, care putea să se miște mult mai bine decât el, putea să se șeadă și să stringă în brațe, se mănânce singură și să umble.

În acel minut el simți, că 'i-se rupe ceva într'insul, dar' nu știa ce; simția însă bine, că era rănit de moarte.

Meșterul nici nu băgă de seamă această nenorocire și-l trimise din casa sa ca însănoștat.

VII.

— Hei!... hei!... Pulcinel, băiete, ia să fim acum veseli! striga fetița în bucuria ei. Scurpe Pulcinel! ia sări cu mine! joacă cu mine! eată-ne ear' împreună!

Juca fetița cu dînsul prin casă și trăgea cam tare de sfoară, pentru-că 'i-se părea că el nu răspunde în deajuns la bucuria ei. 'I-se părti chiar, că Pulcinel este prea serios. După o nouă smănciură sfoara se rupse, ear' brațul drept căzu și rămase fără mișcare.

În fața acestei nenorociri fetița se oprî scurt, se încruntă de necăz, își asvirî prietenul din dosul ușei, pentru-că-și închipuia că nu o mai iubește.

Și el s'ermanul își dăduse atâtea osteneală ca să-și ascundă întristarea, sărind de bucurie cât putea, ca și mai înainte, numai și numai ca mica lui prietenă să nu fie întristată pentru amarul lui!

Ne mai având nimic de așteptat, el sta întins jos, părăsit, rănit, cu sforicele rupte, dat cu mănăie la o parte de mica sa stăpână. El nu mai voia să trăiască, căci văzuse că lumea nu-i e de nici un folos, că este un netrebnic și că se găsiu păpuși frumoase cu încheieturi, cu mult mai bune decât dînsul. Plin de amărăciune, el adormi.

Căci lauda nu-l mai putea înveseli, de oare-ce mort fiind, nu o mai putea auzi. Acum pentru-ântăia-ora nu mai putea să mângâie pe buna sa stăpână, după-cum făcea odinioară. Nici un cuvânt măcar nu-i mai putea spune. Oh! Era o mare jale!

X.

Atunci Pulcinel se simți deodată foarte bine.

În timpul nopței, pe când toată lumea dormia, luna intra în casă; ea privia cam la o parte puțin cam tristă; ear' glasuri dulci începură să se audă, ca și-când toate mișcările din micul seu raiu din tinerețe se înțeleaseră împreună ca să cânte în același timp cântece duioase; ear' copacii cei mici șoptiau între dînsii încețîșor, roata murei se mișca mieluşei, de lemn, altă-dată nebăgați în seamă, ziceau: bee! și pășorițele dănuiau și cele mai frumoase păpuși cu încheieturi îl îmbrățișau.

Ear' din cerul păpușilor de lemn, cel mai venerabil dintre Pulcineli, ce s'a văzut vre-odată, îi întinse mâinile sale și-l atrase câtră dînsul.

O lumină strălucitoare îl învălui din toate părțile și, cu totul schimbat la față, Pulcinel își lăsă pe pământ masca și sforicelele, sburând înaripat acolo, unde nu mai e nici un necăz, nici rugine, și unde totuși e loc mic pentru cel mai umil Pulcinel adese-ori loc mai pe sus decât pentru doamnele îmbrăcate în mătăș, ce nu au fost decât frumoase, dar' cari nu 'și-au dat osteneală să înveselească pe copii, cum a făcut Pulcinel cel nebăgat în seamă.

rapoartele despre examenele din diecesă și s'au pertrat rapoartele comisiunilor alese din ziua primă.

După amezi s'a satorit bugetul pe anul viitor, s'a ales ca loc pentru viitoarea adunare generală — Orșova. În comitet pe anul viitor s'au ales: președinte prof. Ionaș; vicepreședinte: Lința; secretari: Marcu, Velcean, Cătană; cassar: Ianculescu; bibliotecar: Albu; fiscal: Coriolan Brediceanu; membri: Ancaș, Dragoescu, Miloia, Onescu, Dr. Ionescu, Joandrea, Unipan, Mircea, Hențu, Giurgiu.

După isprăvirea ultimelor agende de administrație adunarea generală s'a închis.

Luni la amezi s'a ținut și un banchet, la care însă n'au participat toți invitatii. S'a remarcat absolută lipsă de toaste. Iți venia a crede, că Românii nostri nu mai știu vorbi. Buna dispoziție era susținută de veselele bucați românești cântate de lăutari.

De seară invitatii din departe au plecat cu trenul, cei din apropiere cu trăsurile, ear' Vêrșelul, care în aceste două zile se părea că e oraș românesc, a rămas ear' ca mai înainte.

Vioni.

Cronica zilei.

Sibiu, 10 Oct. n.

Tinerimea noastră universitară din Cluj 'și-a ținut Sămbătă, 8 l. c. serata de cunoștință în hotel *New-York*. Din raportul, ce durere nu-l putem da nu-mai mâne, anticipăm, că serata a decurs frumos, cu entuziasm național. Au participat mai mult frunțași ai inteligenței din Cluj, ca Dr. Isac, Dr. Ilea, Leont. Pop, Podoabă, protop. Roșescu și alții, dând sfaturi bune tinerimii. S'au ținut toaste însuflețite și s'au luat hotărâri pentru inaugurarea unei rodnice lucrări. Între altele s'a toastat pentru *presă* și au luat toți angajamentul de a o sprijini și propaga, ca cel mai eficace mijloc de luptă.

Fie ca nobilele aventuri să ducă la fapte concrete, vrednice de o tinerime entusiastă și devotată idealului național!

Despre celebrul violinist *George Enescu* ne aduce «Opinia» din Iași în noul său de ieri următoarele știri interesante: Tinerul artist Enescu a plecat alaltăseară la Sinaia, fiind chemat de Maiestatea Sa Regina. Dl. Enescu, în timpul șederii sale în Iași, a făcut la conservator muzică timp de câteva ore în mijlocul unui cerc restrâns compus din d-nii Caudela, Socianu, Mezzeti și tatăl tinerului artist. A cântat pe de rost la piano compunerile sale proprii, printre cari și celebra simfonie națională, precum și mai multe bucăți de ale marilor muzicanți. Toți au admirat talentul extraordinar al tinerului artist atât ca executant, cât și ca compozitor.

Înainte de a se despărți dl. Enescu, a arătat recunoștința sa pentru dl. Caudela, care acum 10 ani a stăruit cătră dl. Enescu, tatăl, ca să trimită pe fiul său în străinătate. Acum 10 ani, Enescu, pe când n'avea decât 7 ani a fost adus de tatăl său în Iași pentru a-l înscrie la conservator. Dl. Caudela examinând a găsit cu toată supărarea ce i-o produsese o necuviință a tinerului candidat, că copilul are dispoziții geniale și a insistat pe lângă tatăl să-l trimită în străinătate. Copilul Enescu, a făcut cu acea ocazie măiestrului Caudela observația că nu ține bine arcușul. Caudela l'a tratat de obraznic. Enescu și acum își amintește durerea ce i-a produs asprimea dlui Caudela. La începutul lui Octombrie leșenii vor avea ocazia să admire pe Enescu într'un concert. După aceasta marele nostru artist va pleca la Paris, ca să mai lucreze încă un an sub direcția lui Manenet.

† *Ioan Klamarik*. În 8 Octombrie a murit la Bistrița cunoscutul muncitor pe terenul instrucției publice dela noi. Născut la 1832 'și-a terminat studiile în Pesta și Viena. În 1861 a ajuns la gimnaziul din Bistrița, unde a avut multe lupte de susținut pentru realizarea scopurilor sale maghiarizatoare. În 1883 a ajuns în minister, unde a lucrat mult pentru reformarea instrucției. S'a distins și pe terenul literaturii didactice.

† *Vasile Olteanu*. Despre tragicul sfârșit al avocatului *Olteanu* din Blaj trei binevoitori ai nostri ni-au scris rapoarte. Toate trei au fost expedate din Blaj — se vede de pe stampila poștei — în 7 Octombrie, și toate trei au sosit în Sibiu Sămbătă, la 8 Octombrie. Și totuși noi le primim azi, în 10 Octombrie!

Ele nu conțin nimic ce nu s'ar fi spus. Familia regretatului bărbat a edat următor anunț funebru:

Subscriși cu inima frântă de durere aduc la cunoștința tuturor rudelor și cunoscuților, că iubitul lor fiu, tatăl și cumnat *Vasile Olteanu*, avocat arhidieceșan, astăzi, la 3 ore d. a., în anul al 50-lea al etății și-a dat sufletul în mâinile Creatorului său. Rămășițele pământești ale scumpului răposat s'au

asezat întru sperarea învierii Duminecă, în 9 a. c., la 3 ore d. a., în cimiterul comun. Rugați-vă pentru el! Blaj, 7 Octombrie 1898. Sava v. Olteanu, mamă. Elena și Vasile, fii. Traian Stoia cu familia, Cornelia Conrad n. Stoia cu familia, cumnată și cumnați.

Hymen. Dl. *Ioan Rus*, teolog absolut și d-șoara *Rosalie Ciulean*, își vor sberba cununia lor în 18 Octombrie c. st. n., la 3 ore d. a., în biserica gr.-cat. din Băbeni (Aranyezd).

Victimele procesului Dreyfus. Poliția din Paris constatăază pierderile ce s'au escat în urma conflictului de azi săptămâna dintre revisioniști și antirevisioniști. Nouăsprezece răniți sunt în spital, 110 indivizi au fost deținuți. S'au aflat cinci sute de pâlări și cilindre zdrobite, fără stăpân. Șese sute de zwick-i, lorgnette și ochilari spărți în urma pâlăuirii generale. Mai mult ca două sute de paltoane sfirțicate și la cinci sute rămășițe de bastoane. Cu un cuvânt: a fost o drăguță păruială!

Atentatul în effigie. Azi e chiar o lună de când s'a întemplat atentatul fioros dela Geneva. Și tot nu se știe încă motivul adevărat al atentatului. E interesant ce i-se scrie din Constantinopol unui ziar din Budapesta:

»Proprietarul hotelului «*Ungaria*» — zice corespondentul — de origine Sécuii, anume *Stefan Raduly* a povestit cu ocazia înfiorătorului atentat din Geneva, următorul fapt foarte interesant:

»În anul 1890, când au început lucrările căii ferate din Anatolia, au sosit în Constantinopol mulți lucrători și antreprenori italieni. La Raduly a descins un june italian de o înfățișare a unui om inteligent, numindu-se *Luigi Luchi*, și care de sigur n'a venit pentru-ca să lucreze. Acest Italian, care înțelegea bine și limba franceză, ascultă într-o zi cu mare atenție, cum o parte din clienții restaurantului hotelului vorbeau despre proiectul călătoriei părechi imperiale austriace.

După aceasta, într-o seară, începând o conversație cu proprietarul hotelului îi zise:

Spune, iubite domn, după-ce anume se poate cunoaște Regina Ungariei dintre doamnele ei de curte?

Hotelierul a găsit această întrebare cam ciudată, și i-a răspuns scurt:

»Portretul Reginei este afișat în camera în care locuiești d-ta.

După câteva zile au aflat Ungurii din Constantinopol cu mare părere de rău, că știrea despre venirea părechi imperiale austriace este absolut nefundată. A doua zi după aceasta a și plecat acel tânăr italian, ear' când în urmă intrase hotelierul în camera goală a acestuia, a observat spre marea sa uimire, că pe portretul împărătesei-Regine Elisabeta, în dreptul inimii era înfipt un mic pumnal, al cărui vîrf intrase puțin și în zid.

Atât portretul cât și pumnalul se află încă în posesiunea lui Raduly, Nu cumva acest *Luchi* este identic cu criminalul *Luccheni*???

Știri mărunt. Defraudantul Băcs a fost transportat ieri la Budapesta.

— Portretarea finală în afacerea *Luccheni* va fi la începutul lui Noemvrie.

— La Pojon s'a sinucis un individ necunoscut. Din scrierile ce avea, s'a putut constata, că e din Graz.

Tribuna Literară.

Țeranul în România.

— Conferință ținută în seminarul rectorului universității *G. Schmoller*, la Berlin —

de
George D. Creangă.
(Urmare).

Paludismul sau frigurile de băltă încă bântue cu mare vehemență printre populațiunea rurală. Ele provin din mizeria numeroasă de pe lângă sate și drumuri, din lacurile nesecate de luni întregi ce zac în mijlocul stradelor, din lipsa de canaluri pentru scurgerea apei și din lipsa unei ape bune de beut, aceasta din urmă atât la țeară, cât și la oraș. Numărul celor bolnavi de paludism a fost în 1894: 181,993, ear' în 1895: 149,065, dintre cari 6367 au fost căutați în spitalele interne.

Boala de ochi egipteană sau conjunctiva granuloasă încă e foarte răspândită printre țărani; ea a fost adusă în 1898 de către Jidani murdari din orașe, cari intrând în armată au lăsat-o printre soldații români, ear' aceștia în torcându-se acasă printre populațiunea dela țeară. În 1894 au fost bolnavi 6000 de țărani.

Altă boală de care suferă populațiunea rurală e siphilis, care a fost răspândită de către soldații reînțorși acasă

și de femeile publice. În fapt ea e foarte daunătoare pentru un popor, îi slăbește forțele morale și corporale, formează una din cauzele principale a creșterii tardive a populațiunii și ai numeroaselor familii fără copii. La recrutarea din 1874 nu s'a găsit nici un cas de siphilis, ear' în 1879: 24. În 1894 au fost tratați de siphilis în toată țeara 49,679 persoane.

E de amintit, că s'au luat multe măsuri salutare pentru higiena țeranului cu deosebire sub conducerea directorului general al serviciului sanitar, Dr. Felix. Cu toate acestea, țărani până acum au puțină încredere în medici și bobaniile mai joacă încă un rol important. De altfel nu sunt mulți medici, cari își fac datoria lor în modul cel mai conștient. De obicei pe la spitalele rurale sunt trimiși Dri tineri, cari nu primesc în funcțiunea de Dr. de plasă decât un purgator, profitând de prima ocaziune de a se instala pe la orașe. Necesitatea de Dri rurali și simte și acum și multe locuri sunt ocupate de străini. În anul 1895 erau 33 spitalele rurale cu 1167 paturi, număr, care nu poate fi decât de tot insuficient, venind abia un spital pe județ și considerând distanța cea mare ce au a perurge Drii respective țărani din numeroasele comune ce compun județul. În higiena cunoscută vieții unui popor și dacă recruții improprii în multe state europene sunt numeroși, în România încă există acest fapt.

Astfel în anul 1891 s'au prezentat 60.459 recruți, dintre cari improprii au fost 3496, deci 5.8%; în 1892 s'au prezentat 59.976 recruți, dintre cari improprii au fost 3478, deci 5.8%; în 1893 s'au prezentat 56.243 recruți, dintre cari improprii au fost 3552, deci 6.20%; în 1894 s'au prezentat 52.070 recruți, dintre cari improprii au fost 3675, deci 7.0%; în 1895 s'au prezentat 49.620 recruți, dintre cari improprii au fost 3649, deci 7.30%; în 1896 s'au prezentat 58.090 recruți, dintre cari improprii au fost 4132, deci 7.4%.

(Va urma).

INFORMAȚIUNI.

»Familia». Apare în Oradea-mare în ficare Duminecă. Abonament: pe an 8 fl., 1/2, an 4 fl., pe 3 luni 2 fl. Pentru România pe an 20 lei. Anul XXXIV, nr. 39 dela 8 Octombrie n. are următorul cuprins: Aurelia Cionca. — Murșul, poezie de Maior. — Măța cu clopot, comedie populară, de Iosif Vulcan. — C. Dobrogeanu-Gherea: Studii critice, raport prezentat Academiei de Gr. G. Tocilescu. — Inaugurarea «*Bi-horenei*». — Literatură. — Teatrul. — Muzică. — Pictură. — Sculptură. — Biserici și școli. — Ce e nou? — Din lume.

Ilustrațiuni: Aurelia Cionca. — Transportarea rănitei împărătesei-Regine Elisabeta de pe vapor la hotel în Geneva.

O carte teologică. Î. P. S. S. Metropolitul-Primit al României, Iosif Georgian, a tradus și tipărit viața și doctrina »*Sfântului Vasile Arhiepiscopul Kesariei Kapadochiei*» (329—379), lucrare de mare interes științific bisericesc.

Bibliografie.

»LIGA ROMÂNĂ» DESPRE

»LUPTELE ROMÂNILOR».

Liga Română scrie următoarele despre broșura noastră »*Luptele Românilor*»:

»*Tribuna* din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »*Luptele Românilor*», o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl. *Doctor Romanus*.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult *ac-tualitatea*, pe când lucrarea dlui *Romanus* îmbrățișează într'un breviar *tre-cutul* acestor lupte combinându-l cu *ac-tualitatea*.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de ori-ce balast plicios și a-i da o *limbă aleasă*. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și *atractivă*.

Aceste calități nouă vor face de sigur ca lucrarea dlui *Romanus* să fie prețuită pretutindenea. *Mai ales însă în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut*. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a *introduce* pe cetitor *mai comod în deplină cunoaștere a chestiei naționale*.

La »*Tipografia*», societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Sem. de laux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu	fl. 1.—
Țărănuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru	" —50.
Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nițescu	" —75.
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu	" —50.
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann	" —50.
La blonde. Polca mazurca pentru piano de Sigismund Paulmann	" —50.
Turda. Marș patriotice de Paulmann	" —25.
Hora reginei. De Sig. Paulmann	" —25.
Serba păpușelor. De Sig. Paulmann	" —25.
Marș turecesc. De Sig. Paulmann	" —25.
Intermezzo pentru piano de M. Capșa	" —50.
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo	" 1.—
Serba oficerilor. De C. Dimitrescu	" —50.
La fille du Marin Vals de Ivanovici	" 1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps	" —75.
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide	" 1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo	" —75.
Siaguratarea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo	" —75.
Claire. Polca pentru piano de Alphonse Chirillo	" —25.
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker	" 1.—
Serba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu	" 50.—
Serba mirilor. De Const. Dimitrescu	" 50.—
Iubileu. Marș de Gh. Fontino	" 50.—
Surorile. Hora de Gh. Fontino	" 75.—
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu	" 50.—
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu	" —50.
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel	" —50.
Pas de quartre original. De Mayer Lutz	" —50.
Gavotte de la Princesse Marie de Michel Margarithescu	" —75.
Ai plans și tu vr'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu	" —50.
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu	" —50.
Pictoriul. De E. I. Alexandrescu	" —50.
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu	" —75.
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu	" 40.—
De Brăila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu	" 50.—
Serba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan	" 50.—
Serba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Bulan	" —50.
L. Villacrosse. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță	" —75.
Radu D. Rosetti. Evre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amitié, vals	" —50.
K. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu	" 1.—
Doina, oodruicu Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, serbă pentru piano	" —75.
L. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano	" —50.
G. Vasiliu. Frământul Zăvoaiului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano	" 1.—
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano	" —75.
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals A. Cirillo, Emilie, polca mazur pentru piano	" 50.—
D. D. Voreas, Mignon, polca mazur I. Dioker. Punct și virgulă, polca pentru piano	" 150.—
Polizo-Mișunești. Douce-Nuance, vals G. Ciurea. Ferdinand-Marș	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.
	" —50.

Carani pietii din Sibiu.

Din 10 Octombrie n. 1898.

Hartă-monetă română	Camp.	9.48	9.42
Lire turcești			
Imperiali (15 R. aur)		19.00	19.10
Buble rusești 100 A		128.75	127.50
Galbeni		5.62	5.67
Napoleon-d'ori		9.50	9.54
100 Marco germane		58.52	58.80
Livre sterling		11.90	12.00

Bursa de Budapesta.

Din 8 Octombrie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	102.25
" ung. val. cor. 4%	100.25
Imprumut. câilor ferate ung.	121.50
Asortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	132.50
Asortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.00
Bonuri rurale ung.	98.00
" croate-slavone	99.00
Obligatiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut. cu premiu ung.	156.00
Leuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.00
Renta de hârtie austriacă	102.50
" de argint austriacă	102.25
" de aur austriacă	123.30
Leuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.00
" de credit ung.	—
" de credit austr.	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina“	102.00
Argintul	5.39
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.51
100 imp. germane	58.52
London 10 Livres sterlingi	120.15

Bursa de Viena.

Din 8 Octombrie n. 1898.

Renta de aur 6%	122.20
" val. cor. 4%	100.00
Imprumut. câilor ferate ung.	122.00
Asortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Asortisarea datoriilor câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60
Bonuri rurale ung.	98.00
" croate-slavone	99.00
Imprumut. cu premiu ung.	156.00
Leuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.00
Renta de hârtie austriacă	102.45
" de argint austriacă	101.30
" de aur austriacă	123.30
Leuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.00
" de credit ung.	—
" de credit austr.	—
Argintul	5.39
Galbeni împărătești	5.68
Napoleon-d'ori	9.58
100 imp. germane	58.52
London 10 Livres sterlingi	120.15

Bursa de București.

Din 26 Sept. v. — 4 ore p. m.	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib.)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumut. municipal 5%	97
Scrieri func. rurale 5%	—
" 7%	—
" 8%	116
" 9%	82
Banca Națională (100 lei v. n. intr.)	146.97
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. n.)	420
Soc. de Asig. Nat. (200 lei v. n.)	487
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de con. (250 lei v. n.)	106
Oblig. Cassei Pensionator	280
Agio	—

Schimb:

London 8 luni	—
" 6 luni	—
Berlin 8 luni	—
Viena	—
Agio	—

Pentru redacție și editură responsabil: *Andraiu Baltaș*
Proprietar: Pentru »*Tipografia*», societate pe acțiuni: *V. H. Dressmann*.

Deschidere de prăvălie.

Ne luăm voe a aduce la cunoștință p. t. publicului știrea, că am deschis în piața de aici, Piața mică nr. 2, în localul fostei prăvălii a lui Anton Demeter, o prăvălie de manufactură, de mărfuri de modă și pânzături, cu vânzare în mare și în detalii, în care e aplicat mai departe și domnul Anton Demeter.

Fiind în plăcută poziție a procura și pentru această nouă întreprindere a noastră, toate mărfurile referitoare la aceasta, în cantitate mare, direct dela fabricile cele mai acreditate, cu numărare, și astfel vom fi în stare a le desface cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă alte avantajii mai însemnate. Basați pe aceasta, recomandăm p. t. publicului în interesul său propriu noul nostru stabiliment, ca un loc foarte favorabil de cumpărare, care cuprinde toți articlii din bransa aceasta.

Mare asortiment, cele mai moderne stoffe de vestimente pentru dame, din toate speciile, precum și garnituri de pat și de masă, perdele de lână și de dantelă, acoperăminte de pat de mătase și saten, albituri pentru domni și dame, mănuși, ciorapi, dantele și ați mulți articli de decor și toaletă, precum și toate scurile de pânzături, barchete, precum și toți articlii de modă pentru bărbați, în mare și în detalii.

Pentru binevoitor sprigin se roagă subscrișii

Iosif Goldstein și Isak Ascher.

Firma: Goldstein & Ascher,

Sibiu, Piața mică nr. 2

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 uri, editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 uri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Szám 2850/898.

[1839] 2—3

Faeladási hirdetés.

Felsőpán község eladja

1. a „Magura“ nevű havasi érdejének 184. kat. holdnyi részén találtató és 41.440 köbméterre becsült bükfa mennyiséget;

2. a „Groapele“ nevű községi tölgy — erdő 30% kat. holdnyi részén találtató és 1381 köbméter épület — valamint 1252 köbméter tűzifára becselt faanyagot

a községi irodában 1898. évi november hó 6-án d. e. 10 órákor tartandó nyilvános árverezés útján

Az 1. alatti erdőben termelő fa a kudzsiri patakon leszállítható; a 2. alatti erdő pedig csak egy kilométerre a szászsebesi vasúti állomástól fekszik.

Kiküldési ár az előbbi fára névze 7762 ffrt 50 kr., az utóbbira névze 6525 ffrt 60 kr.

Bánatpénz a kiküldési árak 5%-a, mely a legtöbbet ígérő által 10%-ra kiegyesztendő.

A kiküldési áron alóli ajánlatok tekintetbe nem vehetők.

A bánatpénzzel és 50 krnyi bélyegjeggyel ellátott, zárt ajánlatok a szöbéli árverezés kezdetéig elfogadhatók.

A részletes feltételek felsőpán község elöljáróságánál és az alulírottak irodájában a rendes hivatalos órákban betekinthetők.

Szászsebes, 1898. évi október hó 6-án.

A járási községbíró:

Dörr Albert.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „**Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă**“, se poate procura de acum **cu preț redus!**

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — gese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, enlegetor-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Filica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndreptnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărețoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nucul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanconi. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET“ ȘI A „FOII POPORULUT“.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.